

Ο Μουβάταλλης παρέλαβε μια αυτοκρατορία σταθεροποιημένη που περιβαλλόταν από μια σειρά υποτελών βασιλείων. Οι υποτελείς ηγεμονίες στις χώρες της Αρζάβα επικύρωσαν τη θέση τους και μια νέα συνθήκη συνήφθει με κάποιον Αλαξάντους βασιλιά της Βιλούσα, ενός κράτους που κατονομάζεται εδώ σαν μια από τις χώρες της Αρζάβα, αλλά λέγεται ότι ήταν σταθερά νομιμόφρων στο Χάττι από τον καιρό του Λαμπάρνας.

Στο μεταξύ ο Αιγυπτιακός κολοσσός ήταν επί ποδός. Οι βασιλείς της 19ης Δυναστείας φιλοδοξούσαν να ανακαταλάβουν τις επαρχίες της Συρίας που κατέκτησε ο Τούθμωσις Γ' και χάθηκαν εξαιτίας της απάθειας του θρησκευτικού αναμορφωτή Ακενατών. Γύρω στα 1290 πΧ ο Σέθως Α. οδήγησε τον στρατό του στη Χαναάν, όπου αποκατέστησε τον νόμο και την τάξη και προωθήθηκε μέχρι το Καντές στον Ορόντη. Φαίνεται ότι οι Χετταίοι αντέδρασαν ενεργητικά και κατά το υπόλοιπο της βασιλείας του Σέθωσι Α' διατηρήθηκε η ειρήνη. Όμως με την ανάρρηση του Ραμσή Β' το 1279 πΧ έγινε σαφές ότι μια αναμέτρηση ισχύος μεταξύ των δύο αντιπάλων αυτοκρατοριών δεν μπορούσε πλέον να αποφευχθεί, και για τον σκοπό αυτό ο Μουβάταλλης συγκέντρωσε στρατιωτικές μονάδες από όλους τους συμμάχους του.

Οι αυτοκρατορικοί στρατοί συναντήθηκαν στο Καντές κατά το 5ο έτος της βασιλείας του Ραμσή, το 1275/4 πΧ. Παραπλανώντας σκοπίμως την αιγυπτιακή υπηρεσία πληροφοριών, ο Μουβάταλλης αιφνιδίασε πλήρως τους Αιγυπτίους καθώς αυτοί πλησίαζαν την πόλη σε παράταξη πορείας, και μόνο εξαιτίας της χαλάρωσης της πειθαρχίας εκ μέρους των Χετταίων κατάφερε ο Ραμσής να μην ηττηθεί. Ο φαραώ επαιρόταν για την ανδρεία του στους τοίχους των αιγυπτιακών ναών, όμως η χιττιτική κυριαρχία στη Συρία διατηρήθηκε. Ο Μουβάταλλης κατάφερε μάλιστα να προελάσει και να κατακτήσει την περιοχή της Άμπα ή Αμπίνα κοντά στη Δαμασκό.